

THE
JOURNAL
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY
OF
GREAT BRITAIN AND IRELAND.

NEW SERIES.

A.D. MDCCCXXIII. INST.

VOLUME THE SIXTEENTH.

LONDON:
TRÜBNER AND CO., 57 & 59, LUDGATE HILL.

MDCCCLXXXIV.

JOURNAL
OF
THE ROYAL ASIATIC SOCIETY.

ART. I.—*The Story of Devasmitâ.* Translated from the *Kathâ Sarit Sâgara*, Tarânga 13, Sloka 54, by the Rev. B. HALE WORTHAM, M.R.A.S.

UPON this earth a famous city stands
Called Tamraliptâ ; once a merchant dwelt
Within that town, possessed of endless wealth,
Named Dhanadattâ. Now he had no son.
Therefore with all due reverence he called
The priests together ; and he spoke and said :—
“ I have no son : perform, most holy Sirs !
Such rites as may procure for me a son,
Without delay.” The Brâhmans answering
Said : “ This indeed is easy : there is naught
Impossible to Brâhmans by the means
Of sacred rites ordained by Holy Writ.
This be a proof to you. In times gone by
There lived a king, and though his wives surpassed
By five a hundred, yet he had no son.
At last a son—the fruit of sacrifice—
Was born to him : to whom they gave the name
Of Santu : and the prince’s wives were filled
With joy as if the newly risen moon
First broke upon their eyes. It happened once
The child was crawling on the ground,—an ant
Bit him upon the thigh ; and at the smart
He sobbed and cried. Immediately there rose
The sound of woe, and lamentation filled
The royal palace, while the king himself
Forgot his royal state, and cried aloud,

ART. VII.—*Grammatical Note on the Simnúi Dialect of the Persian Language.* By the Rev. JAMES BASSETT, American Missionary, Tabriz. [Communicated by Mr. R. N. CUST, Hon. Secretary.]

THE city of Simnún is about one hundred and sixty-five miles eastward from Tehran on the road from the latter city to Mashad.

The people of Simnún are noted for their vernacular, which is commonly called Simnúi.

The anecdote is current in Persia that one of the kings of that country appointed a learned man to travel throughout his kingdom, and to investigate the Dialects spoken therein. The investigations having been completed, on a given day the king and court assembled to hear the learned doctor's report. The philologist discoursed of many Dialects, and then, referring to the vernacular of Simnún, took a dry and empty gourd, and putting a few pebbles therein, shook it aloft, saying, "You now hear all that I can report of the Simnúi."

This Dialect is spoken by all the people of Simnún, and also by the people of several villages a few farsang distant. It is said to be spoken also in the province of Mazanderan.

In the following pages I have given a brief outline of some of the grammatical forms, and a vocabulary, of this Dialect, which was prepared under my direction by a mullah of Simnún, himself a native of the place, and from infancy accustomed to its use. These forms and words, though few, will I hope serve a better purpose and be more intelligible than the rattle of the pebbles in the philologist's gourd.

A number of books are written in this Dialect, which, from the peculiar forms of the verb and the sounds, afford much merriment to Persians accustomed only to the modern Persian.

THE NOUNS.

The plural of nouns is formed by the suffix **ی**. The masculines with **ی** only when ending with a consonant; but if they have a final vowel the plural is formed in **های** *e.g.* دوریهای, دوری.

Nouns are inflected as follows, to wit :

SINGULAR.	PLURAL.
مردگا man	مردی men.
مردگیره to man	مردمنه to men.
ته مردگه of man or thy man	ته مردمنه of men.
جنگت woman	جنی women.

There is no difference in the forms and inflection of nouns to denote gender.

CASE.

را is used for the objective and dative case as in Modern Persian, but the ablative is not expressed by particle. The possessive case is formed by the prefix **ته** answering to the suffix **ت** of Modern Persian. The possessive particle is *pre-fixed* thus :

<i>Pronouns</i> possessive :	mine	م	مردگت	my man.
	thine or thy	ته	مردگت	thy
	his	ز	مردگا	his

These are evidently from the simple personals :

مُو, اُو	I,	or	ا	مَا	we.
ته	thou			شَمَا	you.
ز	he			اُوی, ژَان	they, sometimes

The sign of the objective case may be added thus :

مُورَا	me	مهمارا
تَهَرَا	thee	شمارا
زُرَا	him, and so for plural	ژَانه

The Demonstrative Pronoun is nearly the same as in Modern Persian, *e.g.* آن this, آن that; the plurals are آنی these, آنی those.

Interrogatives are as in Persian *چه* کی is used in place of *که*, *e.g.* modern Persian, *زَنَمَ بازارَ که باو بگویم* the same in Simnuni *بشیان بزارتا زُرَه بایان*. Indefinite, *کین* somebody, *هرکین* every one.

VERBS.

1. There appear to be no different conjugations of Verbs.
2. There is no infinitive form.
3. The pronouns prefixed to verbs differ, the modern Persian form being used with some other verbs, and the old form used with other verbs.

The form of the Verb 'To Be.'

Present.

SINGULAR.		PLURAL.
دَران <i>i.e.</i> = هستم	I am, etc.	دَرین هستم we are, etc.
دَری هستی		دَرین هستید
دَره هست		دَرَن هستند

Past Tense = بود.

دَبیان ز	I was	دَبین هما or دَبیان
دَبی تو	Thou wert	شما دَبین
دَبا او	He was	اوی دَبین

Imperfect.

دَهَبیان =	میبودم	دَهَبین =	میبودیم
دَهَبی تو	میبودی	دَهَبین	
دَهَبا او	میبود	دَهَبین	

Imperative of Verb 'To Be.'

دَبین =	باشم	دَبین =	باشیم
دَبی	باشی	دَبین	
دَبو	باشد	دَبین	

Passive form of the Verb 'To Be.'

Past.

بیان	=	شودم	ا	هما	ببین
تو	ببی	شودی	تو	شما	ببین
او	ببا	شود	او	اوی	ببین

Subjunct. = بشود

مبین	ا	هما	مبین
تو	مبا	شما	مبین
او	مبو	اوی	مبین

Conditional.

اگر	ا	ببین	اگر	هما	ببین
اگر	تو	ببا	اگر	شما	ببین
اگر	او	ببو	اگر	اوی	ببین

Future.

مگن	=	میخاهم	(I will or wish)	مگمان	میخاهیم, etc.
مگت		میخاهی		مگتان	
مگش		میخاهد		مگشان	

1. The future of every verb is formed by using مگن as an auxiliary verb.

2. The passive of verbs is formed by the inflections of the verb to be (ببا) with the participle or root.

3. The negatives are formed by نه after م in the present tense. In other words it is placed before the permanent letters in regular verbs, e.g. present منشیان, past نشیان.

Example of Inflections.

Present.

مشین	ا	I go	هما	مشین	we go.
مشه	تو		شما	مشین	ye go.
مشو	او		اوی	مشین	they go.

Past.

بشيان	ا	I went	هما	بشين
بشى	تو		شما	بشين
بشا	او		اوى	بشين

Imperative.

بشون	ا	بشين	هما	let us go.
بشه	تو	بشين	شما	let them go.
بشو	او	بشين	اوى	

Pluperfect.

بشايان	ا	بشايين
بشايى	تو	بشايين
بشايى	او	بشايين

Subjunctive.

بشين	ا	بشين	هما	we may go.
بشه	تو	بشين	شما	
بشا	او	بشين	اوى	

Perfect.

بشيچان	I went	بشيچين	with pronouns.
بشيچى	thou wentest	بشيچين	
بشيچى		بشيچين	

Imperfect.

ميرفتم	مَشِيان	ميرفتم	مَشِيان
مَشى		مَشين	
مَشا		مَشين	

Future.

مَگن	بشا	مَگمان	بشين
مَگت	بشا	مَگتان	بشين
مَگش	بشا	مَگشان	بشين

لغه سمنانی که بقا عدّه صرف میر
 بزبان نارسی و انگلیسی
 ترجمه
 شده

بصیغه حال

ایشان می آیند	اَوئ مَیْن	من می آیم	اَمیَان
ما می آئیم	هَمَا مَیْن	تو می آئی	تُوْمِیَا
شما می آئید	شَمَا مَیْن	او می آید	اُمی

بصیغه ما ضی کا ول

ایشان آمدند	اَوئ بِیَه مَیْن	من آمدم	اَبیَه وِیَان
ما آمدیم	هَمَا بِیَه مَیْن	تو آمدی	تُوْبِیَه مَی
شما آمدید	شَمَا بِیَه مَیْن	او آمد	اَبیَه ما

بصیغه مُسْتَقْبَل

میخراهند بیا یند	مَکْشَان بَیْن	میخراهم بیا یم	مَکْن بَیَان
میخراهم بیا ئیم	مَکْمَان بَیْن	میخراهی بیا	مَکْت بَیَا
میخراهد بیا ئید	مَکْتَان بَیْن	میخراهد بیا ید	مَکْش بَی

بصیغه ما ضی نا قَض

ایشان می آمدند	اَوئ مِیَه مَیْن	من می آمدم	اَوِیَه وِیَان
ما می آمدیم	هَمَا مِیَه مَیْن	تو می آمدی	تُوْمِیَه مَی
شما می آمدید	شَمَا مِیَه مَیْن	او می آمد	اَوِیَه ما

بصیغه امر

ایشان بیا یند	اَوئ بَیْن	من بیا یم	اَبَیَان
ما بیا ئیم	هَمَا بَیْن	تو بیا	تُوْبِیَا
شما بیا ئید	شَمَا بَیْن	او بیا ید	اَبِی

بصیغۀ فَعْلٍ كَامِلٍ

ایشان آمده اند	أَوَى يَبَّهَ مَجْنَن	من آمده ام	أَيَّهَ مَجْنَن
ما آمده ایم	هَمَا يَبَّهَ مَجْنَن	تو آمده	تُوَيَّهَ مَجْنَن
شما آمده اید	شَمَا يَبَّهَ مَجْنَن	او آمده است	أَيَّهَ مَجْنَن

بصیغۀ حَالٍ مَشْرُوطٍ

ایشان آمده باشند	أَوَى يَبَّهَ مَا يَبْنَن	من آمده باشم	أَيَّهَ مَا يَبْنَن
شما آمده باشید	شَمَا يَبَّهَ مَا يَبْنَن	تو آمده باشی	تُوَيَّهَ مَا بَا
ما آمده باشیم	هَمَا يَبَّهَ مَا يَبْنَن	او آمده باشد	أَيَّهَ مَا بُو

بصیغۀ حَالٍ مَجْهُولٍ

ایشان آمده شده اند	أَوَى يَبَّهَ مَا بَبْنَن	من آمده شدم	أَيَّهَ مَا بَبْنَن
ما آمده شده ایم	هَمَا يَبَّهَ مَا بَبْنَن	تو آمده شدی	تُوَيَّهَ مَا بَبْنَن
شما آمده شده اید	شَمَا يَبَّهَ مَا بَبْنَن	او آمده شد	أَيَّهَ مَا بَبَا

بصیغۀ حَالٍ مَجْهُولٍ

ایشان آمده میشوند	أَوَى يَبَّهَ مَا مَبْنَن	من آمده میشوم	أَيَّهَ مَا مَبْنَن
ما آمده میشویم	هَمَا يَبَّهَ مَا مَبْنَن	تو آمده میشوی	تُوَيَّهَ مَا مَبَا
شما آمده میشوید	شَمَا يَبَّهَ مَا مَبْنَن	او آمده میشود	أَيَّهَ مَا مَبُو

بصیغۀ حَالٍ

ایشان میگویند	أَوَى مَا يَبْنَن	من میگویم	أَمَا يَان
ما میگوئیم	هَمَا مَا يَبْنَن	تو میگوئی	تُو مَا
شما میگوئید	شَمَا مَا يَبْنَن	او میگوید	أَمَا يَبْنَن

بِصِيغَةُ مَا ضِي كَاوَلُ

مُو بَا تَنْ	اگر ضمیر در	این سه صیغه	من گفتم
تَه بَا تْ	مقدم نباشد	با تَش	تو گفتی
رُ بَا تْ	با تَشان	میگویند	او گفت
رُان بَا تْ		ایشان گفتند	
هَما بَا تْمان		ما گفتیم	
شَما بَا تْتان		شما گفتید	

و مستقبل این همان شش صیغه علامت
استقبال است در صورتیکه وصل شود
باین شش صیغه امر

بِصِيغَةُ مَا ضِي نَاِضِصْ

مُو مَا تَنْ	درین سه	صورت اگر	من میگفتم
تَه مَا تْ	ضمیر مقدم	نباشد میگویند	تو میگفتی
رُ مَا تْ	ما تَه ما تَشان	ما تَش	او میگفت
رُان مَا تْ		ایشان میگفتند	
هَما ما تْمان		ما میگفتیم	
شَما ما تْتان		شما میگفتید	

بِصِيغَةُ اَمْر

اَبَا يان	من بگویم	اَوْتْ بَا يَنْ	ایشان بگویند
تُو بَا	تو بگو	هَما ما يَنْ	ما بگوئیم
اَبايِي	او بگوید	شَما بَا يَنْ	شما بگوئید

بَصِيغَةُ فِعْلٍ كَا مَلَّ

مُو بَا چِن	من گفته ام	صورت نباشد	اگر ضمير در سه
تَه بَا چِي	تو گفته	بَا چَش	ميگويند بَا چَه
رُ بَا چِي	او گفته است		بَا چِي شَان
زَان بَا چِي	ايشان گفته اند		
هَمَا بَا چِي	ما گفته ايم		
شَمَا بَا چِي	شما گفته ايد		

بَصِيغَةُ حَالٍ مَشْرُوطٍ

مُو بَا تَه بِيِن	من گفته با شم	دَش	دَه
تَه بَا تَه بَا	تو گفته باشي	چَا رَدَه	چهارده
رُ بَا تَه بُو	او گفته باشد	وِي سْت	بيست
زَان بَا تَه بُو	ايشان گفته باشند	وِي سْتَه يَكْت	بيست ويكْت
هَمَا بَا تَه بِيَمَان	ما گفته با شيم	وِي سْتَه هَيِرَه	بيست و سه
شَمَا بَا تَه بِيَتَان	شما گفته با شيد	وِي سْتَه چَا ر	بيست چهار
اِي	يَكْت	وِي سْتَه شِي ش	بيست و شيش
هَيِرَه	سَه	وِي سْتَه نَه	بيست و نه
چَا ر	چهار	نَوِي	نود
شَش	شيش	سَبِي	صد
نَه	نه		

بَصِيغَةُ حَالٍ مَجْزُوءٍ

أَبَا تَه بِيِيَان	من گفته شدم	أَوِي بَا تَه بِيِيِن	ايشان گفته شدند
تُو بَا تَه بِيِي	تو گفته شدي	هَمَا بَا تَه بِيِيِن	ما گفته شديم
أَبَا تَه بِيَا	او گفته شد	شَمَا بَا تَه بِيِيِن	شما گفته شديد

بَصِيغَةُ حَالِ مَجْهُولٍ

ایشان گفته میشوند	أَوَيْتَ بَا تَه مَبِينِ	من گفته میشوم	أَبَا تَه مَبِينِ
ما گفته میشویم	هَمَا بَا تَه مَبِينِ	تو گفته میشوی	تُو بَا تَه مَبَا
شما گفته میشوید	شَمَا بَا تَه مَبِينِ	او گفته میشود	أَبَا تَه مَبُو

بَصِيغَةُ حَالِ

همین قسم	من میگذاردم	أَدَمْتَدَانِ
از حال جوری	تو میگذاری	تُو دَمْتَدَتِ
دیگر کم هست	او میگذارد	أَو دَمْتَدَتِ
که بجای رال	ایشان میگذاردند	أَوَيْتَ دَمْتَدَنْ
پنه گفته	ما میگذاریم	هَمَا دَمْتَدِينِ
میشود و ضمائر	شما میگذارید	شَمَا دَمْتَدِينِ
هما نظریق است		
اگو ضمیر نبا شد دَمْتَدَتِ يَتِ		
میگویند دَمْتَدَتِ يَتِش		
میگویند اگر راسا ضمیر		
نباشد دَمْتَدَتِ يَشَاد		
میگویند		

بَصِيغَةُ مَا ضَعِيَ كَامِلٍ

اگر ضمیر نباشد	دند یت میگویند	من غذا ردم	مُو دَنْدَتِ يِنِ
دَنْدَتِ يَتِش میگویند	اگر ضمیر راسا	تو غذا ردی	تَه دَنْدَا
نباشد دند یتشان	میگویند	او غذا رد	تُو دَنْدَا
		ایشان غذا رددند	تُرَانِ دَنْدَا
		ما گذارد یدم	هَمَا دَنْدَتِ يَمَانِ
		شما گذارد ید	شَمَا دَنْدَتِ يَتَانِ

مُستقبل حالش معلوم است که آن شش صیغه
 علامت استقبال وصل شود باین شش صیغه
 اَمْر بدون مَخْتَلَف

بصیغۀ امر

اگر در سه صورت	ضمیر مقدم	من بگذارم	آندان
نباشد دندیت	دندیش	تو بگذاری	تو دندت
دندیشان	میگویند	او بگذاریم	آندت
		ایشان بگذارند	اوی دندن
		ما بگذاریم	هما دندین
		شما بگذارید	شما دندین

بصیغۀ ماضی ناقص

در هر سه صورت	اگر ضمیر نباشد	من میگذارم	مویکه مندین
پنه مندیت	پنه مندیش	تو میگذاری	ته پنه مندأ
پنه مندیشان	میگویند	او میگذارد	ز پنه مندأ
		ایشان میگذارند	زان پنه مندأ
		ما میگذاریم	هما پنه مند ایمان
		شما میگذارید	شما پنه مند یتان

بصیغۀ فعل کامل

این سه صیغه	در صورتیکه	من گذارده ام	مودند یچن
ضمیر نباشد			
دند یچه	دند یچش	تو گذارده	ته دند یچی
دند یچشان	مگویند	او گذارده است	ز دند یچی
		ایشان گذارده اند	زان دند یچی
		ما گذارده ایم	هما دند یچمان
		شما گذارده اید	شما دند یچتان

بصیغۀ حال مشروط

ایشان گذارده اند	زان دندا بو	من گذارده باشم	مودندا بین
ما گذارده باشیم	هما دندا پیمان	تو گذارده باشی	ته دندا با
شما گذارده باشید	شما دندا بیتان	او گذارده باشد	ز دندا بو

بِصِيغَةُ حَالِ مَجْهُولٍ

ايشان گذارده شدند	أَوِي دَنْدَا بِيِيِن	من گذارده شدم	أَدَنْدَا بِيِيَان
ما گذارده شدیم	هَمَا دَنْدَا بِيِيِن	تو گذارده شدی	تُو دَنْدَا بِيِي
شما گذارده شدید	شَمَا دَنْدَا بِيِيِن	او گذارده شد	أَدَنْدَا بِيَا

بِصِيغَةُ حَالِ مَجْهُولٍ

من گذارده میشوم	أَدَنْدَا مَبِيِيِن
تو گذارده میشوی	تُو دَنْدَا مَبَا
او گذارده میشود	أَدَنْدَا مَبُو
ایشان گذارده میشوند	أَوِي دَنْدَا مَبِيِيِن
ما گذارده میشویم	هَمَا دَنْدَا مَبِيِيِن
شما گذارده میشوید	شَمَا دَنْدَا مَبِيِيِن

بِصِيغَةُ حَالِ

ایشان می ایستند	أَوِي مَشْتِن	من می ایستم	أَمَشْتَان
ما می ایستیم	هَمَا مَشْتِيِن	تو می ایستی	تُو مَشْتِي
شما می ایستید	شَمَا مَشْتِيِن	او می ایستد	أَمَشْتِي

بِصِيغَةُ مَا مَعِي كَامِلٍ

ایشان ایستادند	أَوِي بَشْتِيِن	من ایستادم	أَبَشْتِيَان
ما ایستادیم	هَمَا بَشْتِيِن	تو ایستادی	تُو بَشْتِي
شما ایستادید	شَمَا بَشْتِيِن	او ایستاد	أَبَشْتَا

بِصِيغَةُ مُسْتَقْبَلِ

میخواهند با ایستند	مَكْشَان بَشْتِن	میخواهم با ایستم	مَكْن بَشْتَان
میخواهیم با ایستیم	مَكْمَان بَشْتِيِن	میخواهی با ایستی	مَكْت بَشْتِي
میخواهید با ایستید	مَكْتَان بَشْتِيِن	میخواهد با ایستد	مَكْش بَشْتِي

بَصِيغَةُ مَا ضِي نَاقِصٌ

ايشان می ایستند	أَوِي مَشْتِيْن	من می ایستادم	أَمَشْتِيَان
ما می ایستیم	هَمَا مَشْتِيْن	تو می ایستی	تُو مَشْتِي
شما می ایستید	شَمَا مَشْتِيْن	او می ایستاد	أَمَشْتَا

بَصِيغَةُ أَمْرٌ

ایشان با ایستند	أَوِي بَشْتِيْن	من با ایستم	أَبَشْتَان
ما با ایستیم	هَمَا بَشْتِيْن	تو با ایست	تُو بَشْتِي
شما با ایستید	شَمَا بَشْتِيْن	او با ایستد	أَبَشْتِي

بَصِيغَةُ فِعْلِ كَامِلٌ

ایشان ایستاده اند	أَوِي بَشْتِيَجِيْن	من ایستاده ام	أَبَشْتِيَجَان
ما ایستاده ایم	هَمَا بَشْتِيَجِيْن	تو ایستاده	تُو بَشْتِيَجِي
شما ایستاده آید	شَمَا بَشْتِيَجِيْن	او ایستاده است	أَبَشْتِيَجِي

بَصِيغَةُ حَالٍ مَشْرُوطٌ

من ایستاده باشم	أَبَشْتَا بِيْن
تو ایستاده باشی	تُو بَشْتَا بَا
او ایستاده باشی	أَبَشْتَا بُو
ایشان ایستاده باشند	أَوِي بَشْتَا بِيْن
ما ایستاده باشیم	هَمَا بَشْتَا بِيْمَان
شما ایستاده باشید	شَمَا بَشْتَا بِيْتَان

بَصِيغَةُ حَالٍ مَجْهُولٌ

ایشان ایستاده شدند	أَوِي بَشْتَا بِيِيْن	من ایستاده شدم	أَبَشْتَا بِيِيَان
ما ایستاده شدیم	هَمَا بَشْتَا بِيِيْن	تو ایستاده شدی	تُو بَشْتَا بِيِي
شما ایستاده شدید	شَمَا بَشْتَا بِيِيْن	او ایستاده شد	أَبَشْتَا بِيَا

بِصِغَةُ حَالِ مَجْهُولٍ

أَبَشْتَا مَبِينِ	من ایستاده میشوم
تُو بَشْتَا مَبَا	تو ایستاده میشوی
أَبَشْتَا مَبُو	او ایستاده میشود
أَوِي بَشْتَا مَبِينِ	ایشان ایستاده میشوند
هَمَا بَشْتَا مَبِينِ	ما ایستاده میشویم
شَمَا بَشْتَا مَبِينِ	شما ایستاده میشوید

بِصِغَةُ حَالِ

أَدُو مَرِيئَانِ	من میریزم	أَوِي دُو مَرِيئَانِ	ایشان میریزند
تُو دُو مَرِيئَانِ	تو میریزی	هَمَا دُو مَرِيئَانِ	ما میریزیم
أَدُو مَرِيئَانِ	او میریزد	شَمَا دُو مَرِيئَانِ	شما میریزید

بِصِغَةُ مَا ضَمِي كَامِلٍ

مُو دُو رِيئَانِ	من ریختم	بَد وَنِ ضَمِيرِ مِيگُونِيدِ	اگر نه گفته نشود
تَه دُو رِيئَانِ	تو ریختی	دُو رِيئَانِ	دو ریخته دو ریختان
رُو دُو رِيئَانِ	او ریخت		
زَان دُو رِيئَانِ	ایشان ریختند		
هَمَا دُو رِيئَانِ	ما ریختیم		
شَمَا دُو رِيئَانِ	شما ریختید		

بِصِغَةُ مُسْتَقْبَلِ

مَكْن دُو رِيئَانِ	میخرا هم بریزم	مَكْشَان دُو رِيئَانِ	میخرا هند بریزند
مَكْت دُو رِيئَانِ	میخرا هی بریزی	مَكْمَان دُو رِيئَانِ	میخرا هیم بریزیم
مَكْش دُو رِيئَانِ	میخرا هد بریزد	مَكْتَان دُو رِيئَانِ	میخرا هید بریزید

بَصِيغَةُ مَاضِي نَاقِضٍ

مُو دُو مَرِيئَتَانِ	من میریختم	در اینجا هم سه وجه اگر ضمیر نباشد گفته	میشود دُو مَرِيئَتَه
تَه دُو مَرِيئَتِ	تو میریختی	دُو مَرِيئَتَانِ	دُو مَرِيئَتِش
رُودُو مَرِيئَتِ	او میریخت	ایشان میریختند	
رُان دُو مَرِيئَتِ	ما میریختم	هما دُو مَرِيئَتَانِ	
شَمَا دُو مَرِيئَتَانِ	شما میریختید	شَمَا دُو مَرِيئَتَانِ	

بَصِيغَةُ آمُرٍ

أَدُو رِيئَرَانِ	من بریزم	أَرِي دُو رِيئَرَانِ	ایشان بریزند
تُو دُو رِيئَرِ	تو بریز	هَمَا دُو رِيئَرَانِ	ما بریزیم
أَدُو رِيئَرِ	او بریزد	شَمَا دُو رِيئَرَانِ	شما بریزید

بَصِيغَةُ فِعْلِ كَامِلٍ

مُو دُو مَرِيئَتَانِ	من ریخته ام	میشود اگر ضمیر نباشد	در اینجا هم سه وجه
تَه دُو مَرِيئَتَانِ	تو ریخته	مَرِيئَتَانِ دُو	دُو مَرِيئَتَانِ دُو
رُودُو مَرِيئَتَانِ	او ریخته است		مَرِيئَتَانِ شَان
رُان دُو مَرِيئَتَانِ	ایشان ریخته اند		
هَمَا دُو مَرِيئَتَانِ	ما ریخته ایم		
شَمَا دُو مَرِيئَتَانِ	شما ریخته اید		

بَصِيغَةُ حَالٍ مَشْرُوطٍ

مُو دُو رِيئَتِ بَيْنِ	من ریخته باشم	رُان دُو رِيئَتِ بُو	ایشان ریخته باشند
تَه دُو رِيئَتِ بَا	تو ریخته باشی	هَمَا دُو رِيئَتِ بِيْمَانِ	ما ریخته باشیم
رُودُو رِيئَتِ بُو	او ریخته باشد	شَمَا دُو رِيئَتِ بِيْتَانِ	شما ریخته باشید

بصیغۀ حال مجہول

ایشان ریخته شدند	اَوَّیْ دُورِیْتَهٗ بَبِیْنِ	من ریخته شدم	اَدُورِیْتَهٗ بَبِیَانِ
ما ریخته شدیم	هَمَّا دُورِیْتَهٗ بَبِیْنِ	تو ریخته شدی	تُو دُورِیْتَهٗ بَبِیْ
شما ریخته شدید	شَمَّا دُورِیْتَهٗ بَبِیْنِ	او ریخته شد	اَدُورِیْتَهٗ بَبَا

بصیغۀ حال مجہول

ایشان ریخته میشوند	اَوَّیْ دُورِیْتَهٗ مَبِیْنِ	من ریخته میشوم	اَدُورِیْتَهٗ مَبِیْنِ
ما ریخته میشوند	هَمَّا دُورِیْتَهٗ مَبِیْنِ	تو ریخته میشوی	تُو دُورِیْتَهٗ مَبَا
شما ریخته میشوید	شَمَّا دُورِیْتَهٗ مَبِیْنِ	او ریخته میشود	اَدُورِیْتَهٗ مَبُو

بصیغۀ حال

من کتگ میزنم	اَكْتِگِیْ مَكُوَانِ
تو کتگ میزنی	تُو كْتِگِیْ مَكُوَا
او کتگ میزند	اَكْتِگِیْ مَكُوَانِیْ
ایشان کتگ میزنند	اَوَّیْ كْتِگِیْ مَكُوَانِیْنِ
ما کتگ میزنیم	هَمَّا كْتِگِیْ مَكُوَانِیْنِ
شما کتگ میزنید	شَمَّا كْتِگِیْ مَكُوَانِیْنِ

بصیغۀ ماضی کامل

اگر ته گفته نشود	میگویند بکواته	من کتگ زدم	مُو كْتِگِیْ بَكُوَاتِنِ
بکواتش و	بکواتشان	تو کتگ زدی	تَه كْتِگِیْ بَكُوَاتِ
		او کتگ زد	رُكْتِگِیْ بَكُوَاتِ
		ایشان کتگ زدند	زَان كْتِگِیْ بَكُوَاتِ
		ما کتگ زدیم	هَمَّا كْتِگِیْ بَكُوَا ثَمَانِ
		شما کتگ زدید	شَمَّا كْتِگِیْ بَكُوَا ثَمَانِ

بصیغہ مستقبل

مِکَن گَنگِی بُکَوَان	میخواهم کتگ بزئم
مِکَت گَنگِی بُکَوَا	میخواهی کتگ بزئی
مِکَش گَنگِی بُکَوِئِی	میخواهد کتگ بزئد
مِکَشَان گَنگِی بُکَوَان	میخواهند کتگ بزئند
مِکَمَان گَنگِی بُکَوِئِین	میخواهیم کتگ بزئیم
مِکَتَان گَنگِی بُکَوِئِین	میخواهید کتگ بزئند

بصیغہ ماضی ناقص

مُو گَنگِی مُکَوَاتِن	من کتگ میزدم	مثل ان سه صیغہ	ان سه صیغہ هم
تِه گَنگِی مُکَوَات	تو کتگ میزدی	مکوا ته	مذ کورا ست
زُگَنگِی مُکَوَات	او کتگ میزد	مکوا تشان	مکوا نش
زَان گَنگِی مُکَوَات	ایشان کتگ میزدند		
هَمَا گَنگِی مُکَوَاتْمَان	ما کتگ میزدیم		
شَمَا گَنگِی مُکَوَاتْتَان	شما کتگ میزدید		

بصیغہ امر

اَبُکَوَان	من بزئم	اَوِئِی بُکَوِئِین	ایشان بزئند
تُو بُکَوَا	تو بزئی	هَمَا بُکَوِئِین	ما بزئیم
اَو بُکَوِئِی	او بزئد	شَمَا بُکَوِئِین	شما بزئید

بصیغہ فعلِ کامل

مُو گَنگِی بُکَوَا جِن	من کتگ زده ام	این سه صیغہ	هم مثل همان ما
تِه گَنگِی بُکَوَا جِی	تو کتگ زده شد	مکوا جش	بکوا جہ بکوا جش
	تو کتگ زده		بکوا جی شان

اَو کتگ زده است	زُگتگی بُکُوا جی
ایشان کتگ زده اند	زَان گتگی بُکُوا جی
ما کتگ زده ایم	هَمَا گتگی بُکُوا جیمان
شما کتگ زده اید	شَمَا گتگی بُکُوا جیتان

بَصِیغَةُ حَالِ مَشْرُوطٍ

من کتگ زده با شم	مُو گتگی بُکُواتِ بِنِین
تو کتگ زده با شی	تَه گتگی بُکُواتِ بَا
او کتگ زده با شد	زُگتگی بُکُواتِ بُو
ایشان کتگ زده با شند	زَان گتگی بُکُواتِ بُو
ما کتگ زده با شیم	هَمَا گتگی بُکُواتِ بیمان
شما کتگ زده با شد	شَمَا گتگی بُکُواتِ تیمان

بَصِیغَةُ حَالِ مَجْهُولٍ

من کتگ زده شدم	اُگتگی بُکُواتَه بِنِین
تو کتگ زده شدی	تُو گتگی بُکُواتَه بَبِی
او کتگ زده شد	اُگتگی بُکُواتَه ببا
ایشان کتگ زده شدند	اُوی گتگی بُکُواتَه بِنِین
ما کتگ زده شدیم	هَمَا گتگی بُکُواتَه بِنِین
شما کتگ زده شدید	شَمَا گتگی بُکُواتَه بِنِین

بَصِیغَةُ حَالِ مَجْهُولٍ

من کتگ زده میشوم	اُگتگی بُکُواتَه مِین
تو کتگ زده میشوی	تُو گتگی بُکُواتَه مِبا
او کتگ زده میشود	اُگتگی بُکُواتَه مِبو
ایشان کتگ زده میشوند	اُوی گتگی بُکُواتَه مِین
ما کتگ زده میشویم	هَمَا گتگی بُکُواتَه مِین
شما کتگ زده میشوید	شَمَا گتگی بُکُواتَه مِین

بصیغه حال

اَمْكُوَان	من میزنم	هَمَا مُكُوَيْن	ما میزنیم
تُو مُكُوَا	تو میزنی	اَوَيَّ مُكُوَيْن	ایشان میزنند
اُو مُكُوَي	او میزند	شَمَا مُكُوَيْن	شما میزنید

بصیغه مانعی کامل

مُو بُكُوَاتِن	من زدم	سا بق در	سه وجه
تَه بُكُوَات	تو زدی		اینجا هم هست
رُ بُكُوَات	او زد		
زَان بُكُوَات	ایشان زدند		
هَمَا بُكُوَات مان	ما زدیم		
شَمَا بُكُوَات تان	شما زدید		

بصیغه مستقبل

مَكْن بُكُوَان	میخرا هم بزدم	مَكْشَان بُكُوَان	میخرا هند بزند
مَكْت بُكُوَا	میخرا هی بزنی	مَكْمَان بُكُوَاين	میخرا هیم بزنی
مَكْش بُكُوَي	میخرا هد بزند	مَكْتَان بُكُوَيْن	میخرا هید بزنی

بصیغه مانعی ناقص

مُو مُكُوَاتِن	من میزدم	سایق در	سه وجه
			اینجا هم هست
تَه مُكُوَات	تو میزدی		
رُ مُكُوَات	او میزدی		
زَان مُكُوَات	ایشان میزدند		
هَمَا مُكُوَات مان	ما میزدیم		
شَمَا مُكُوَات تان	شما میزدید		

بَصِيغَةُ فِعْلِ كَامِلٍ

مُو بَكُوَا جِن	من زده ام	سابق در	سه وجه
			ایجا هم هست
تَه بَكُوَا جِي	تو زده		
رُ بَكُوَا جِي	او زده	انست	
رَان بَكُوَا جِي	ایشان زده	اند	
هَمَا بَكُوَا جِي مَان	ما زده ایم		
شَمَا بَكُوَا جِي تَان	شما زده اید		

فِعْلٍ حَالٍ مَشْرُوطٍ

مُو بَكُوَا تَ بِيِن	من زده با شم	رَان بَكُوَا تَ بُو	ایشان زده با شند
تَه بَكُوَا تَ بَا	تو زده با شی	هَمَا بَكُوَا تَ بِيِمَان	ما زده با شیم
رُ بَكُوَا تَ بُو	او زده با شد	شَمَا بَكُوَا تَ بِيِتَان	شما زده با شید

بَصِيغَةُ حَالٍ مَجْهُولٍ

أَبَكُوَا تَه بِيِيَان	من زده شدم	أَوَى بَكُوَا تَه بِيِيِن	ایشان زده شدند
تُو بَكُوَا تَه بِيِي	تو زده شدی	هَمَا بَكُوَا تَه بِيِيِن	ما زده شدیم
أَبَكُوَا تَه بِيَا	او زده شد	شَمَا بَكُوَا تَه بِيِيِن	شما زده شدید

بَصِيغَةُ حَالٍ مَجْهُولٍ

بَكُوَا تَه مَبُو	رده میشود	بَكُوَا تَه مَبِيِن	زده میشوند
بَكُوَا تَه مَبِيِن	رده میشودم	هَمَا بَكُوَا تَه مَبِيِن	ما زده میشویم
بَكُوَا تَه مَبَا	زده میشود	شَمَا بَكُوَا تَه مَبِيِن	شما زده میشوید

بَصِيغَةُ أَمْرٍ

أَبَكُوَان	من بزنم	أَوَى بَكُوِيِن	ایشان بزنند
تُو بَكُوَا	تو بزنی	هَمَا بَكُوِيِن	ما بزنیم
أَبَكُوِيِن	او بزند	شَمَا بَكُوِيِن	شما بزنید